

Sygn. akt VI GC 263/16 upr/3

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Aleksandra Nyga

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2016 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) S.A. w G.

przeciwko: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w M. na rzecz powoda (...) S.A. w G. kwotę 5 240,84 zł (pięć tysięcy dwieście czterdzieści złotych osiemdziesiąt cztery grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 854,05 zł (osiemset pięćdziesiąt cztery złote pięć groszy) od dnia 1 września 2015 r. do dnia zapłaty,
- 776,46 zł (siedemset siedemdziesiąt sześć złotych czterdzieści sześć groszy) od dnia 1 września 2015 r. do dnia zapłaty,
- 629,98 zł (sześćset dwadzieścia dziewięć złotych dziewięćdziesiąt osiem groszy) od dnia 1 września 2015 r. do dnia zapłaty,
- 998,26 zł (dziewięćset dziewięćdziesiąt osiem złotych dwadzieścia sześć groszy) od dnia 1 września 2015 r. do dnia zapłaty,
- 1 021,86 zł (jeden tysiąc dwadzieścia jeden złotych osiemdziesiąt sześć groszy) od dnia 1 września 2015 r. do dnia zapłaty,
- 885,87 zł (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych osiemdziesiąt siedem groszy) od dnia 1 września 2015 r. do dnia zapłaty,
- 10,94 zł (dziesięć złotych dziewięćdziesiąt cztery złote) od dnia 9 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty,
- 13,79 zł (trzynaście złotych siedemdziesiąt dziewięć groszy) od dnia 9 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty,
- 11,07 zł (jedenaście złotych siedem groszy) od dnia 9 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty,
- 18,57 zł (osiemnaście złotych pięćdziesiąt siedem groszy) od dnia 9 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty,
- 16,34 zł (szesnaście złotych trzydzieści cztery grosze) od dnia 9 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty,

- 13,65 zł (trzydzieści złotych sześćdziesiąt pięć groszy) od dnia 9 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty;

2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 483,66 zł (dwa tysiące czterysta osiemdziesiąt trzy złote sześćdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 263/16/3

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 grudnia 2015 roku powódka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. wniosła do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, o zasądzenie od (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M. kwoty 5 240,84 zł wraz z ustawowymi odsetkami od wyszczególnionych w pozwie kwot za wskazane okresy oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Podstawę należności stanowiły faktury za zużycie energii elektrycznej i usługi dystrybucyjne, wystawione na podstawie łączącej strony umowy.

W dniu 14 grudnia 2015 r. wydano przeciwko pozwanej nakaz zapłaty. Pozwana skutecznie złożyła sprzeciw, zaskarżając go w całości wnosząc o jego uchylenie oraz zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, co zgodnie z art. 505[36]§ 1 k.p.c. spowodowało utratę przez nakaz zapłaty mocy w całości i skutkowało przekazaniem sprawy do rozpoznania przez Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy.

Pozwana w uzasadnieniu wskazała, że wytoczone przeciwko niej powództwo jest całkowicie bezzasadne z uwagi na fakt, iż powódka domaga się zapłaty za dostarczenie energii elektrycznej do nieruchomości, którą pozwana formalnie zbyła w dniu 29 czerwca 2015 r. na podstawie aktu notarialnego Rep. A (...), jednak już od początku stycznia 2015 r. nieruchomość została przejęta przez nabywcę i to nabywca był zobowiązany regulować wszelkie płatności.

Sąd ustalił, co następuje

W dniu 11.12.2013 r. strony zawarły umowę kompleksową dostarczania energii elektrycznej nr (...) na potrzeby pozwanej, tj. do budynku położonego przy ul. (...)/*, (...)-(...) C..

W § 2 pkt 3 umowy strony postanowiły, że ilość nabytej energii będzie rozliczana według rzeczywistego zużycia tej energii przez klienta. W § 2 pkt 4 umowy przyjęto, że okres rozliczeniowy wynosi 2 miesiące. Zgodnie z § 2 pkt 7 umowy pozwana oświadczyła, że używa w/w obiektu na podstawie posiadanego tytułu prawnego.

Zgodnie z § 5 pkt 4 pozwana (klient) zobowiązała się do niezwłocznego poinformowania powódki (sprzedawca) o wszelkich zmianach celu wykorzystania energii oraz innych okolicznościach mających wpływ na właściwe rozliczenie ze energią elektryczną i zapewnienie usługi dystrybucji. Zgodnie z § 5 pkt 8 pozwana (klient) zobowiązała się do poinformowania powódki (sprzedawca) o utracie tytułu prawnego do obiektu/lokali, do których dostarczana jest energia elektryczna. Zgodnie z § 5 pkt 11 pozwana (klient) zobowiązała się do poinformowania powódki (sprzedawca) z miesięcznym wyprzedzeniem o zamiarze opuszczenia danego obiektu, do którego dostarczana jest energia elektryczna, wskazując powódce termin, w którym opuści obiekt.

Zgodnie z § 7 pkt 1 ceny energii elektrycznej, stawki opłat dodatkowych oraz zasady ich stosowania określa aktualnie obowiązująca Taryfa, która będzie podstawą rozliczeń między Stronami. Przyjęto, że rozliczenia z tytułu zapewnienia przez Sprzedawcę usług dystrybucji energii elektrycznej, będą dokonywane według stawek opłat i zasad rozliczeń określonych w Taryfie (...).

W § 8 pkt 5 strony postanowiły, że do każdorazowego zakupu porcji energii elektrycznej doliczane będą stałe opłaty rozliczeniowe, należne z tego tytułu zgodnie z postanowieniami – odpowiednio- Taryfy lub Taryf (...), i opłaty za usługi

dystrybucyjne za okres od ostatniego miesiąca, w którym dokonany był zakup energii elektrycznej do dnia zakupu. W § 10 pkt 1 umowy strony postanowiły, że podstawą dokonania zapłaty przez klienta (pozwaną) będzie wystawiona przez powoda faktura. Należność miała być płatna w terminach określonych w fakturze. Za przekroczenie terminów płatności określonych w fakturach, sprzedawcy przysługuje prawo do naliczania odsetek w wysokości ustawowej.

Zgodnie z § 11 pkt 1 umowy przedmiotowa umowa została zawarta na czas określony, tj. od dnia 30 listopada 2013 r. do dnia 30 listopada 2014 r. Zgodnie z § 11 pkt 3 umowy strony postanowiły, że możliwe jest rozwiązanie umowy dla danego punktu poboru wskazanego w Załączniku nr 1 i nie stanowi ono rozwiązania całej Umowy chyba, że przedmiotem wypowiedzenia są wszystkie punkty poboru określone w Załączniku nr 1. Stosownie do § 11 pkt 9 umowy, przedmiotowa mogła być rozwiązana przez Sprzedawcę z uwzględnieniem zapisów § 11 pkt 3 z zachowaniem 14 dniowego okresu wypowiedzenia w przypadku gdy klient utraci tytuł prawny do korzystania z obiektu/lokalu, do którego dostarczana jest energia elektryczna. W przypadku, o jakim mowa w § 11 pkt 9, jak również w przypadku opuszczenia któregośkolwiek z lokalu/objektu wymienionego w Załączniku nr 1 przez Klienta, Klient zobowiązany jest umożliwić Sprzedawcy lub (...), w uzgodnionym terminie, dokonania odczytu wskazań układu pomiarowo – rozliczeniowego oraz jego wybudowę pod rygorem zapłaty należności za energię elektryczną i usługi dystrybucyjne związane z dostarczaniem energii do tego lokalu/objektu, do czasu zawarcia przez sprzedawcę umowy z nowym klientem lub do czasu wybudowy układu pomiarowo – rozliczeniowego. Strony w § 11 pkt 11 umowy przyjęły, że w przypadku, gdy umowa zawarta jest na czas określony, jeżeli żadna ze stron, najpóźniej na 3 miesiące przed końcem okresu na jaki została zawarta Umowa, nie złoży drugiej stronie oświadczenia na piśmie o rozwiązaniu umowy wraz z upływem tego okresu, umowa ulega automatycznemu przedłużeniu na okres kolejnych 12 miesięcy. Oświadczenie o rozwiązaniu umowy powinno być przesłane drugiej stronie listem poleconym lub doręczone osobiście lub przesyłką kurierską. Postanowienie to stosuje się także odpowiednio w przypadku każdego przedłużenia okresu obowiązywania umowy na okres kolejnych 12 miesięcy. Zgodnie z § 13 pkt 11 integralną część umowy stanowi Załącznik nr 1 obrazujący wykaz punktów poboru objętych umową.

dowód: umowa (k.45-51), załącznik nr 1 (k.52), zaświadczenie o nr regon (k.53), potwierdzenie zarejestrowania podmiotu jak podatnika VAT (k.54), KRS pozwanej (k.55-57) KW (k.58-68), protokół zdawczo odbiorczy (k.96-98).

Powódka w okresie od 8 stycznia 2015 r. do 29 czerwca 2015 r. w związku z łączącą strony umową kompleksową na dostarczanie energii elektrycznej dostarczyła pozwanemu energię elektryczną (w ilościach wskazanych w fakturach VAT dołączonych do pozwu), a pozwana dostarczoną energię elektryczną zużyła, za co powódka obciążyła pozwaną 6 fakturami VAT, na łączną kwotę 5 156,48 zł.

Powódka za przekroczenie terminu płatności wystawiła na rzecz pozwanego noty odsetkowe na łączną kwotę 84,36 zł.

dowód: dokumenty płatnika (k.69), faktury VAT wraz z notami odsetkowymi (k.73-89).

W dniu 29 czerwca 2015 r. Strony spisały protokół zdawczo odbiorczy na okoliczność przekazania lokalu.

dowód: protokół (k.99,104), zlecenie (k.100,101,102,103)

Pozwana mimo wezwania do zapłaty nie uregulowała powyższych należności.

dowód: wezwanie do zapłaty (k.70,71) wraz z potwierdzeniem odbioru (k.72).

Pozwana w dniu 29 czerwca 2015 r. sprzedała na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ś. całą zabudowaną nieruchomość, położoną w C. przy ul. (...), wpisaną do księgi wieczystej oznaczonej jako (...), składająca się z działek gruntu o nr (...) i nr (...) – łączny obszar 1.078 m²

dowód: akt notarialny (k.90-95),

Powyższe ustalenia poczynione zostały w oparciu o powołane dowody z dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne w całości. Należy podkreślić, że powołana dokumentacja pomimo iż pochodziła z różnych źródeł przedstawiała spójny

obraz przebiegu wydarzeń, który był prawdopodobny w świetle zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Z tych względów oceniono wymienione dowody jako w pełni wiarygodną podstawę dla czynienia ustaleń faktycznych.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M. zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powódka swoje roszczenie przeciwko pozwanej wywodziła z łączącej strony umowy kompleksowego dostarczania energii elektrycznej na podstawie której wystawiła faktury VAT za zużycie energii elektrycznej oraz świadczenie usług dystrybucyjnych.

Pozwana natomiast kwestionowała powództwo podnosząc jego bezzasadność z uwagi na fakt, iż powódka domaga się zapłaty za dostarczenie energii elektrycznej do nieruchomości, którą pozwana formalnie zbyła w dniu 29 czerwca 2015 r. na podstawie aktu notarialnego Rep. A (...), jednak już od początku stycznia 2015 r. nieruchomość została przejęta przez nabywcę i to nabywca był zobowiązany regulować wszelkie płatności.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że zgodnie z art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Natomiast w myśl art. 555 k.c. przepisy o sprzedaży rzeczy stosuje się odpowiednio do sprzedaży energii oraz do sprzedaży praw.

Jak wynika z materiału zgromadzonego w sprawie w dniu 11.12.2013 r. strony zawarły umowę kompleksową dostarczania energii elektrycznej nr (...) na potrzeby pozwanego, tj. do budynku położonego przy ul. (...)/*, (...)-(...) C.. Umowa ta zgodnie z brzmieniem § 11 pkt 1 została zawarta na czas określony, tj. od dnia 30 listopada 2013 r. do dnia 30 listopada 2014 r. W oparciu jednak o § 11 pkt 11 umowa ta uległa automatycznemu przedłużeniu na okres kolejnych 12 miesięcy.

Zatem sąd przyjął, że strony łączyła umowa kompleksowego dostarczania energii elektrycznej, a co za tym idzie, pozwana jest zobowiązana do zapłaty za wystawione w tym przedmiocie faktury VAT, tj. za zużycie energii elektrycznej oraz świadczenie usługi dystrybucyjnej (kwoty należności wynikające z w/w faktur VAT nie zostały zakwestionowane przez pozwaną).

Należy wyjaśnić, iż umowa sprzedaży energii elektrycznej należy do umów o charakterze cywilnoprawnym, o czym przesądza art. 555 k.c. Cechą wyróżniającą tę umowę jest ekwiwalentność świadczeń, gdyż za dostarczoną przez przedsiębiorstwo energetyczne energię lub paliwa odbiorca zobowiązuje się zapłacić odpowiednią cenę. A co za tym idzie, do umowy sprzedaży energii elektrycznej mają zastosowanie - obok przepisów prawa energetycznego - także przepisy kodeksu cywilnego dotyczące - jak wyżej wspomniano - skutków niewykonania zobowiązań z umów wzajemnych. Jeżeli odbiorca energii nie uiszcza we właściwym terminie należności za dostarczoną zgodnie z umową energię, dopuszcza się on zwłoki w spełnieniu świadczenia jako dłużnik z umowy sprzedaży energii elektrycznej (wyrok SN z 4 marca 2004 r., III SK 8/04, OSNP 2005, nr 1, poz. 14).

Nie sposób zgodzić się z pozwaną, że nie jest zobowiązana do zapłaty za dostarczoną jej energię elektryczną do nieruchomości wskazanej w umowie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że pozwana formalnie zbyła przedmiotową nieruchomość w dniu 29 czerwca 2015 r. na podstawie aktu notarialnego Rep. A (...). Należy jednak zauważyć, że wystawione przez powódkę faktury dotyczą okresu od dnia 8 stycznia 2015 r. do dnia 29 czerwca 2015 r. Czyli za okres kiedy pozwana była jeszcze właścicielem nieruchomości i korzystała z energii elektrycznej dostarczanej przez powódkę.

Nadto należy zauważyć, że zgodnie z § 5 pkt 4 umowy pozwana (klient) zobowiązała się do niezwłocznego poinformowania powódki (sprzedawca) o wszelkich zmianach w celu wykorzystania energii oraz innych

okolicznościach mających wpływ na właściwe rozliczenie za energię elektryczną i zapewnienie usługi dystrybucji. Co więcej zgodnie z § 5 pkt 8 pozwana (klient) zobowiązała się do poinformowania powódki (sprzedawca) o utracie tytułu prawnego do obiektu/lokali, do których dostarczana jest energia elektryczna. Jak również, Zgodnie z § 5 pkt 11 pozwana (klient) zobowiązała się do poinformowania powódki (sprzedawca) z miesięcznym wyprzedzeniem o zamiarze opuszczenia danego obiektu, do którego dostarczana jest energia elektryczna, wskazując powódce termin, w którym opuści obiekt. Nadto w przypadku opuszczenia któregokolwiek z lokalu/obiektu wymienionego w Załączniku nr 1 przez Klienta, Klient zobowiązany jest umożliwić Sprzedawcy lub (...), w uzgodnionym terminie, dokonania odczytu wskazań układu pomiarowo – rozliczeniowego oraz jego wybudowę pod rygorem zapłaty należności za energię elektryczną i usługi dystrybucyjne związane z dostarczaniem energii do tego lokalu/obiektu, do czasu zawarcia przez sprzedawcę umowy z nowym klientem lub do czasu wybudowy układu pomiarowo – rozliczeniowego.

Tym samym wobec faktu, że pozwana nie poinformowała powódki o przejściu powyższego lokalu przez nowego nabywcę, tj. już od początku stycznia 2015 r. to nie może ona uniknąć odpowiedzialności za powstałe zobowiązania. Przeciwnie - protokół zdawczo-odbiorczy lokalu został spisany dopiero 29 czerwca 2015 r.

Zatem należało przyjąć, że na mocy art.535 kc w zw. z art.555 kc pozwana powinna zapłacić powódce dochodzoną należność – w wysokości dochodzonej pozwem, nieuregulowanej do dnia wydania wyroku.

Wysokości roszczenia pozwana nie kwestionowała. Stwierdzić tym samym należy, że podstawę roszczenia stanowi umowa stron i wywiązanie się z niej przez powódkę, udokumentowane przedstawionymi fakturami, którym pozwana nie zaprzeczyła (art.230 kpc), a podstawę prawną – powołane wyżej przepisy kodeksu cywilnego.

Biorąc pod uwagę wyżej poczynione rozważania, Sąd uznał dochodzone przez powódkę roszczenie za zasadne o czym orzekł w pkt 1 wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

SSR Jolanta Brzęk